

Tavaszi kirándulás

Egy napsütéses márciusi hétféji reggelen Anya korán elment a boltba. Amikor hazajött, mondta, hogy van egy meglepetése, és öltözzek.

Beültünk az autóba, és elmentünk a Kis-Balatonhoz, a Kányavári- szigetre, ahol a környező állatvilágot és növényeket néztük meg. Egy különleges íves régi fahídon lehetett a szigetre jutni. Annyira korhadtnak láttam az elején, hogy alig mertem rámenni, aztán annyira szép volt a táj, ahogy végigmentünk rajta, hogy utána pedig alig akartunk lejönni róla. Ahogy beljebb haladtunk, felfedeztünk egy játszóteret is. Akkor még kicsi voltam, ezért nagyon megörültem neki, szerettem nagyon a játszótereket, mint a gyerekek általában. A játék közben meghallottam egy hangos kuruttyolást, nagyon érdekelt, hogy honnét jön a hang, és mi az pontosan, ezért elkezdünk menni a hang irányába, ami egyre hangosabb volt. Körülbelül 20 perc keresgetés után találtuk meg a hangoskodót, aki egy nagyon kicsi zöld levelibéka volt. Nem is gondoltam addig, hogy egy ilyen kicsi állat ekkora nagy hangot tud kiadni. Ahogy kuruttyolt, a nyakánál mintha buborékot képezett volna, szép zöld élénk színe volt, az oldalán fekete csíkkal. Szerettem volna akkor hazavinni, de nem engedte Anya, mert biztos szomorú lenne, és a családja nélkül nem tudna ilyen szépen brekegni, úgyhogy ott hagytuk Brekit. Visszamentünk a játszótér felé, kerestünk egy tiszta helyet, ahová leteríthettük a plédet, amit vittünk. Előkerült a táskából a reggeli bevásárlás tartalma. Tele volt friss kiflivel, sajtokkal, felvágottal, joghurttal, csokival, csupa olyan dologgal, amit akkoriban nagyon szerettem. Alaposan teletömtem a pocakomat velük, aztán visszaindultunk az autóhoz. Amíg odaértünk a fahídon, megnéztük még egyszer a kacsákat és a többi madarat.

Ahogy elindultunk az autóval hazafelé, egyből elaludtam, és csak két órával később, mikor már régen hazaértünk, ébredtem fel, annyira kimerített a friss levegő és a sok élmény.

Farkas Ákos 7.c

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI